

הרולד

הציפור האפורה

הנס וילהלם

עמוק בתוך יער, רחוק מכאן ולפני
זמן רב מאוד חיה ציפור אפורה
קטנה בשם הרולד. הוא שר יפה
ובעליזות.
אבל תמיד כשהביט על הבבואה
שלו במים חשב "מדוע אני אפור
ולא צבעוני כמו ציפורים אחרות?"

"אילו הייתי שונה, הייתי יכול להיות מיוחד" חשב.
 לכן הוא ניסה כל מיני תחפושות, כדי לעשות את עצמו מיוחד.

אף גדול עם
משקפיים

אשכול ענבים
על הראש

כובע פטריה

סרט צבעוני

קביים
של
פלמינגו

כובע פרפר

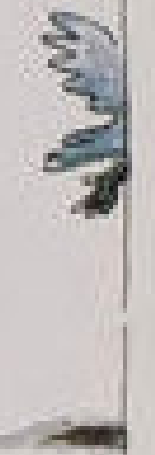
צבע את נוצותיו

הדביק לעצמו
נוצות

אך מה שלא עשה הוא נשאר תמיד קטן ואפור.

**"איזה קול יפה יש לך" אמרה "אתה
בוודאי ציפור מיוחדת מאוד".
"לא" אמר הרולד "אני רק ציפור אפורה
קטנה, לא יפה כמו ציפורים אחרות.
"האם אתה רוצה להיות גם צבעוני?"
שאלה האישה.
"הו כן! יותר מכל!" קרא הרולד.
האישה אמרה מילות כישוף אחדות ומיד
נוצותיו האפורות של הרולד נצבעו בכל
צבעי הקשת ועל ראשו הופיע כתר
מלכותי.
"אני רוצה להראות זאת לידידי" קרא
הרולד ועף משם.
האישה הזקנה נאנחה בעצב.**

**ולילה אחת אישה זקנה
שמעה איך הרולד שר.**

ובאמת הרולד היה לציפור היפה ביותר ביער.
"חבל לשמור את היופי שלי ביער חשוק" אמר
"אני אחיה איפה שמשפחת המלוכה יכולה
לראות אותי." והוא עזב את ביתו ואת ידידיו
ועף לארמונו של המלך.
כשעבר מעל גן הארמון משפחת המלוכה
התפלעה ממנו.
"אל תתנו לה לברוח, אני רוצה אותה"
קראה הנסיכה.

"לאן היא עפה?"

"הנה היא!"

"תפסתי!"

יום אחד באו חברה של הנסיכה כדי לראות את הציפור היפה, אך השבחים שלהם לא עודדו את הרולד. הוא רצה לעוף ולשיר. והכלוב שלו היה קטן מדי כדי לעוף והוא היה עצוב מדי כדי לשיר. הקולות היחידים שהוציא היו צפצופים חלושים.

תפסו את הרולד
והכניסו לכלוב זהב.
שם הוא נשאר, לגמרי
לבדו. כל יום הוא
נעשה עצוב יותר.

יום אחד הגיעה לארמון אישה זקנה
שמכרה תותים.

"איזו ציפור יפה" אמרה לנסיכה
כשראתה את הרולד "האם היא גם
שרה?"

"לא" אמרה הנסיכה "היא רק מצפצפת
קצת."

"הבנתי" אמרה האישה "אז היא כאן רק
בגלל הנוצות הצבעוניות שלה."

"כן" ענתה הנסיכה "נעים להביט עליה."
באותו רגע הרולד הבין מה עליו לעשות
כדי לזכות בחופש, וכאשר נשאר לבדו
הוא מרט את כל הנוצות היפות שלו!

כשהנסיכה חזרה וראתה אותו היא
כעסה נורא וזעקה "קחו מכאן את
הציפור המכוערת!"
וזה בדיוק מה שרצה הרולד. כעבור
רגע הוא היה שוב חופשי.
"הנוצות הישנות שלי יגדלו שוב" אמר
"ולא איכפת לי אם הן ירוקות, אדומות,
צהובות או אפורות בלבד, כל עוד אני
חופשי ויכול לשיר.

והוא שר!

